

До ознак, які вказують на можливе вчинення розкрадання грошових коштів на підприємстві, належать: виявлені лишки або нестачі готівкових коштів у касі; невідповідність даних про кількість відпущеної продукції і матеріальних цінностей, зазначених у звітах матеріально відповідальних осіб, з даними касових звітів про надходження грошей, виявлені безгрошові прибуткові і видаткові ордери; записи у касовій книзі і звіті касира не збігаються; касиром недотримується ліміт залишків грошових коштів у касі підприємства; відсутність доручення при наявності видаткового касового ордера на виплату грошей третім особам; внесення недостовірних відомостей в доручення при виплаті грошей; невідповідність суми касового прибуткового ордера сумі, що зазначена на корінці чекової книги; відсутність практики погашення касових документів на підприємстві; наявність незареєстрованих видаткових і прибуткових ордерів; наявність застарілих бланків касових документів; відсутність у касових документах необхідних реквізитів; наявність виправлень у первинній касовій документації; наявність значної кількості зіпсованих бланків касових документів; скарги працівників підприємства на постійне обрахування при передачі касиром заробітної плати. До слідів-ознак недоброякісності касових документів, які можуть указувати на вчинення зловживань, належать: підписання документа особами, що не мають на це права; наявність підписів, підчисток, виправлень, не обумовлених при підписанні документа; розбіжність у змісті кількох екземплярів одного й того ж документа; недооформлення документа, наприклад, відсутність підписів службових осіб; взаємна невідповідність окремих реквізитів документа; виготовлення документа з порушенням встановленої законом форми; незаповнення реквізитів документа; заповнення неналежними реквізитами касових документів (чек на одержання грошей, підписаний неправомочною особою); зайве оформлення документа, наприклад, наявність на документі непотрібних резолюцій; відсутність при документах необхідних додатків, наприклад, відсутність при відомостях необхідних табелів; невідповідність додатка і документа.

Методи фактичної перевірки мають самостійне значення, але найчастіше вони застосовуються в комплексі з методами документальної перевірки.

Одержано 20.04.2017

УДК 341.46

Іван Романович Останкович,

курсант 1 курсу факультету № 2 ХНУВС

Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Ткаченко С. О.

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНА КОРУПЦІЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Транснаціональна корупція представляє собою підкуп іноземних посадових осіб з метою одержання можливості вести чи продовжувати економічну

діяльність у якійсь країні, або одержувати неправомірну перевагу. Імпульсом для суттєвого поширення зазначеного явища став процес глобалізації, що відбувається в економічній, соціальній, політичній площинах, посилюючи взаємозалежність національних господарств.

Основними сферами застосування транснаціональної корупції є:

- міжнародне економічне співробітництво;
- транснаціональна організована злочинність.

В контексті аналізу, що проводиться, необхідно визначити роль ТНК у генеруванні транснаціональної корупції у галузі міжнародного економічного співробітництва. ТНК репрезентують, насамперед США, країни Західної Європи і Японію, їх чисельність (за окремими даними) складає 65 тис., не включаючи 700 тис. закордонних філій у більш ніж 150 державах світу. В зазначених умовах природною є жорстка конкуренція за ресурси і ринки збуту. Транснаціональні корпорації з індустріально розвинутих країн, приходячи на ринок країни, що розвиваються, найчастіше несуть зло корупції на ці економічні території. Мета – одержання конкурентні переваги. При цьому крім грошових хабарів ТНК використовують різні політичні, економічні, фінансові важелі впливу на уряди приймаючих країн. Це стало стандартною практикою для багатьох міжнародних угод.

Іншою, ще більш небезпечною сферою, з якою пов'язана транснаціональна корупція, є транснаціональна організована злочинність. Корупція створює умови для одержання надприбутків при відносно низькому ризику державного втручання.

На сьогодні глобальна антикорупційна стратегія знаходиться на стадії формування, однак в сучасному світі вже існує певний механізм боротьби з транснаціональною корупцією.

Перша країна, що ввела кримінальну відповідальність за підкуп поза межами своєї країни, були США. Після викриття випадків хабарів у 1977 році, що виплачувалися великими корпораціями США за одержання іноземних замовлень, був прийнятий закон «Про практику корупції за кордоном». Значна увага до проблем корупції і боротьби з нею приділяється Радою Європи та ООН. Стосовно України слід відмітити те, що нею укладено понад 40 угод про співробітництво, а також підписано і ратифіковано більшість конвенцій ООН, спрямованих на боротьбу з транснаціональною корупцією.

Небезпека транснаціональної корупції, існування значної кількості її специфічних форм, перетворення її у складову діяльності окремих ТНК вимагають вдосконалення механізмів протидії цьому явищу як на міжнародному, так і національному рівнях, насамперед у межах співробітництва правоохоронних органів та організацій, удосконалення національного та міжнародного антикорупційного законодавства.

Одержано 20.04.2017

